Hjørring broderlige Skyttelaug

1895 — 1945

50 Aar.

Hjørring broderlige Skyttelaug

1895-1945

Ved

Johannes Thiis

HJØRRING AMTSTIDENDES
BOGTRYKKERI

Hjørring broderlige Skyttelaugs 50 Aars Jubilæum fejres kort efter Danmarks Befrielse har fundet Sted. Vi kan atter samles uden Tryk af fremmed Aag.

I Glæden over, at vort Fædreland nu styrer frem mod Fredens Kyst, vil vi hylde Kong Christian, der i Besættelsens onde Aar stod som et lysende Eksempel for hele vort Folk.

I dyb Ærbødighed hilser vi Kongen og takker ham for trofast Kongegerning i den tungeste Tid i vort elskede Fædrelands tusindaarige Historie.

Hjørring broderlige Skyttelaug.

Fugleskydning er en ældgammel Idræt. Skikken „at skyde til Papegøjen" stammer sikkert fra Frankrig og har oprindelig været en Vaabenøvelse for at dygtiggøre Borgerne til Byens Forsvar.

De nu eksisterende Skyttelaug har deres Rod i de gamle Gilder, der opstod i Middelalderen. Det var Borgernes Tilholdssted. Sammenslutningen i disse Gilder udsprang af en Sammensmeltning af en selskabelig Trang og af praktiske Formaal, hovedsagelig Værnegilder. Disse Gilder, hvis Love kaldtes Skraa, fik straks et stærkt kirkeligt Islæt. Man kan saaledes se, at de fleste af de gamle Skyttegilder havde Navn efter en Helgen. Efter Reformationen forsvandt det kirkelige, og det var derefter udelukkende borgerlige Interesser, der optog Brødrene indenfor Skyttegilderne, hvor Broderskabets Aand herskede, og hvor der var strenge Straffe, hvis man overtraadte Lovene.

Hvornaar det første Skyttegilde blev oprettet her i Landet, ved man ikke helt bestemt. Men saa tidligt som i 1336 boede der her i Landet en Mand, der hed Ingemann Fuglekonge, hvilket kunde tyde paa, at man allerede paa daværende Tidspunkt havde skudt til Papegøjen.

I Lund i Skaane findes endnu „Sct. Knuds Gilde", der nævnes allerede i 1367, og i Byen Slesvig fandtes i 1134 „Knud Lavards Gilde", hvis Brødre dræbte Kong Niels, og man har ment, at ogsaa dette Gilde var et Skyttegilde.

Det ældste eksisterende Skydebroderlaug her i Landet er „Hellig Legems Lag" i Aalborg, der ifølge Laugets Skraa er stiftet i 1431. København fik sit Skyttegilde i 1447. Det hed „Hellig Trefoldighedsgilde udi det danske Kompagni", men Gildet er blevet nævnt noget før i Aaret 1443 i Kong Christoffer af Bayrens Stadsret, og det hævdes endvidere, at Selskabets Historie gaar helt tilbage til 1334, idet man mener, at Selskabet skal være en Afløser af det dengang eksisterende Gilde „Det københavnske Kompagni". Det hedder nu „Det kgl. københavnske Skydeselskab", og er Danmarks fornemste Skydebroderselskab.

Rundt om i Danmark dukkede disse Laug op, og i Middelalderen var Skydningen vel nok det bærende, men iøvrigt spillede Processionen gennem Staden med efterfølgende Spisning og Drikkelag en stor Rolle. De fleste af Danmarks Provinsbyer har endnu deres Skyttelaug, hvor Brødrene hvert Aar fremdeles mødes og fornyer Broderskabet.

Naar Hjørring og Omegns broderlige Skyttelaug i Aar kan fejre sit 50 Aars Jubilæum, vil det ikke sige, at man ikke før den Tid har skudt til

Papegøjen. Allerede i Midten af forrige Aarhundrede eksisterede der et Skyttelaug i Hjørring, men man ved saa godt som intet om dette Selskab. I 80erne blev der oprettet et nyt Skyttelaug, hvor Apoteker Nielsen, som iøvrigt senere blev Formand for det nuværende Selskab, var den ledende Kraft. I dette Selskabs Bestyrelse sad ogsaa Smedemester Mathiasen, som var den, der — efter at dette Selskab holdt op med at eksistere, — tog Initiativet til at oprette det nuværende Skyttelaug.

Fra det forrige Skyttelaug arvede det nuværende Skyttelaug de to gamle Salutkanoner, der stammede fra en Damper „Victoria", der i 1884 strandede ved Tversted. Det var Tandlæge Lønborg Friis, der fik Ideen til at købe Kanonerne, og det er Bestemmelsen, at de, dersom det nuværende Skyttelaug ophæves, skal overlades til Vendsyssel Museum.

De to Kanoner er gennem Aarene blevet fyret af utallige Gange, naar der under Fugleskydningerne blev kaaret en ny Fuglekonge, eller ved andre højtidelige Lejligheder.

Lauget oprettes -

Efter nogle Aars Forløb dukkede Tanken om et nyt Fugleskydningsselskab atter op blandt Byens Borgere, og en Vinteraften 1895 samledes paa Hotel „Skandinavien" Smedemester A. C. Mathiasen, Gartner Ths. Nielsen og den senere Overbetjent Torp-Pedersen for at drøfte Sagen. Der blev holdt en Række Møder, inden man naaede saa vidt, at man kunde indkalde til den stiftende Generalforsamling. Denne fandt Sted den 18. Juni samme Aar, og til Skyttelaugets første Bestyrelse valgtes Sagfører K. Pedersen (Thingsig), der blev Formand, samt Købmand Frits Nielsen, Manufakturhandler Sørensen, Købmand Nøhr og Malermester Jensen, medens Forretningsfører Chr. Nielsen og Boghandler A. Reventlov blev Revisorer.

□ □ □

Saa traadte da Lauget ud i Livet. Mange Penge havde man ikke at rutte med, hvorfor man, da der skulde indrettes en Skydeplads til Selskabets første Fugleskydning, nøjedes med at grave et Hul ind i Bakkerne ude ved Siden af „Smidts Plantage" i Bjergene.

Lauget fik god Tilslutning straks efter Starten. Det var særlig det brede Borgerskab, der meldte sig ind, men det kneb med at faa Byens saakaldte Bedsteborgere til at anerkende den nye „Laugsaand", der jo var jævn og bramfri. Det pinte Ledelsen, at ikke flere af Byens Spidser blev Medlemmer. Men saa kom Tilfældet dem til Hjælp.

Det var et Aar, hvor man havde Fugleskydning paa selve Grundlovsdagen, hvor ogsaa det gamle Højre havde planlagt en Grundlovsfest med paafølgende Festmiddag i Plantagen. Om Formiddagen, da Skydningen var i fuld Gang ude i „Hullet", kom Apoteker Nielsen, som var Medlem af den politiske Festkomite, men som iøvrigt ogsaa var Skydebroder, derud, og han fortalte, at den var gruelig gal med Festmiddagen ved Grundlovsfesten, for der havde ikke tegnet sig flere end Festkomiteens Medlemmer, Resten af Medlemmerne i Foreningen skulde til Fugleskydningsmiddagen!

Apotekeren foreslog derfor, at Laugets Medlemmer med deres Damer skulde spise sammen med Festkomiteen i Teltet i Plantagen i Stedet for at gaa i Svanelunden, hvor Fugleskydningsmiddagen skulde finde Sted. Det lod sig let arrangere, da det var samme Vært begge Steder.

Skydebrødrene gik ind paa Forslaget, men stillede deres Betingelser: Der maatte ikke holdes politiske Taler ved Bordet, alle Medlemmer af Festkomiteen skulde bære Skyttelaugets Emblem og de skulde melde sig ind i Lauget! Endvidere skulde et Medlem af Komiteen holde en Tale for Lauget. Det gik Apotekeren ind paa, og det blev en saare fornøjelig Fest, hvor Fabrikant Thomsen holdt Talen for Lauget, som han roste i høje Toner. Fra den Dag talte Lauget adskillige af Byens Spidser blandt Brødrene.

Den første Fugleskydning

fandt Sted den 18. Aug. 1895, altsaa et Par Maaneder efter at Lauget var stiftet. Den varede to Dage, hvilket stadig har været Tilfældet under normale Forhold.

Naar man fortæller lidt om den første Fugleskydning, saa har man ogsaa Programmet for alle de paafølgende, da man i den Retning absolut har holdt paa Traditionerne.

Programmet for den første Fugleskydning var omfattende. Man samledes paa „Kyppers Hotel", hvor man fik en lille Forfriskning, inden man Kl. 8 med Musik i Spidsen drog ud til Skydepladsen, hvor man straks begyndte at skyde løs paa Papegøjen. Kl. 11 var der Frokost, der kostede 1,25 pr. Kuvert! Og der har sikkert ikke manglet noget. Det var dengang den første Dram kostede 10 Øre, og Resten var gratis! Efter Frokosten skød man videre paa Fuglen, men den var meget sejglivet, for man opnaaede ikke noget Resultat den første Dag. Om Eftermiddagen var der desuden Salonskydning, 2 Timers Koncert af Møllers Orkester, Ringridning paa Cykel, og Kl. 6 begyndte Dansen, der varede til Kl. 12. Kl. 7 samledes man til Middag, og derefter dansede man videre.

I „Hjørring Amtstidende" stod der næste Dag, at der var mødt en Masse Tilskuere op til Cykelringridningen, saa der var kun en ganske smal Stribe tor Cyklisterne at køre paa. Det maa undgaaes i Fremtiden, føjer Bladet advarende til. For Cyklisterne kørte saa urimeligt langsomt at de væltede, hvilket kunde betyde stor Fare for Publikum, da der ikke var Plads til at vælte! Det blev en stor Folkefest. Adgangen til Pladsen var gratis, og senere, da Dansen gik let gennem Lunden, lejrede Folk sig i store Skarer op ad de høje Bakker, og hele Arrangementet, skrev Bladet, afgav et højst malerisk Skue.

Om Mandagen tog man fat igen med fornyede Kræfter med det Resultat, at Smedemester A. C. Mathiasen blev Laugets første Fuglekonge.

Fra de første Aar, da man skød i «Hullet».

I de følgende Aar blev Fugleskydningen en pompøs Folkefest. Ikke faa Aar efter Stiftelsen købte man Pladsen ved Plantagen, og det blev en ideel Festplads. Det vil være umuligt at skildre alle Folkefesterne, men vi plukker lidt ud af de mange Festreferater. Saaledes noteres det, at der et Aar var en stor Seværdighed paa Festpladsen, idet Publikum fik noget i Retning af det kolde Gys ved at skue paa en større Samling Slanger og vilde Dyr, deriblandt tre dresserede Løver.

Det kan noteres fra en anden Fest, at en Kraft som Professor Labri kunde ses for 10 Øre Det samme kostede det for at se Dahls 6-benede Gris. Desuden var der Cirkus, Kraftprøver, Gynger, Fonografer uden Ørevox (!), Voxkabinetter, Menagerier, Tryllekunstnere, Skydetelte o. m. a.

Engang væltede en Vogn med en Del Service, som tilhørte Laugets Vært, Restauratør Andersen, hvorfor Medlemmerne næste Dag modtog en fortrolig Skrivelse, hvori flere af Laugets Medlemmer henstillede til 20 Medlemmer om at give hver 1 Kr. og derefter at lade en Isenkræmmer sende Andersen Porcelæn og Glas for Pengene. Man bør, hedder det i Skrivelsen til Slut, betragte denne extra Udskrivning som noget, der ikke bør komme til offentlig Kundskab.

Det var Sagfører Thingsig, der var den egentlige Arrangør, naar der skulde findes paa noget, som kunde skaffe Folk til Festpladsen. Saaledes hittede han ogsaa paa at arrangere „Langsomløb" for Cyklister hvor det i Præmisserne bl. a. hed, at hvis Cyklisten væltede eller berørte Jorden med Benene, vilde han være betragtet som udgaaet af Løbet! Foruden at være opfindsom Festarrangør, var Thingsig ogsaa en meget habil Skytte.

De ældste -

Foreningens første Formand, Sagfører Thingsig lever endnu i bedste Velgaaende i København trods sin høje Alder. Han fyldte 80 Aar sidste Vinter. Han, der er Æresmedlem, interesserer sig fremdeles levende for Skyttelauget, hvilket fremgaar af hans Bidrag til Jubilæumsskriftet.

Blandt de mange trofaste Brødre, der gennem Aarene har udført et stort Arbejde for Lauget, maa først og fremmest nævnes Malermester Anders Andersen, der indvalgtes i Bestyrelsen den 7. April 1911, og han vil saaledes til næste Aar kunne fejre 35 Aars Jubilæum som Medlem af Laugets Bestyrelse. Han har i en meget lang Aarrække fungeret som Kasserer, og hans smukt og sirligt førte Regnskaber har altid været i en mønsterværdig Orden.

Lauget har ikke haft ret mange Formænd. Guldsmed Arthur Hassing,

der blev Medlem af Lauget i 1906, indvalgtes i Bestyrelsen den 3. April 1914. Han blev straks valgt til Formand og har uafbrudt siden beklædt denne Post til alle Brødrenes store Tilfredshed. Hassing, der saaledes har været Formand i 31 Aar, har med aldrig svigtende Energi arbejdet for Lauget. Han har altid været fuld af gode Ideer, naar noget skulde arrangeres, og han har kaft en forbausende Evne til at opildne Brødrene, naar der skulde ske noget.

25 Aars Jubilæum.

Laugets 25 Aars Jubilæum fandt Sted under store Festligheder Søndag den 4. Juli 1920.

Om Morgenen tidligt blev Byen vækket af et stort Orkester, der drog rundt i Gaderne. Paa Springvandspladsen var der rejst en smukt pyntet Tribune, og da Festen skulde begynde ved 11,30-Tiden, havde der samlet sig en stor Skare, ikke alene Brødrene med deres Damer, men mange andre.

Festen blev indledet med Indvielsen af den smukke Fane, som Brødrenes Damer havde skænket til Lauget. En Komite, bestaaende af Fruerne Hassing, Bonde og Dinesen, der havde staaet for Indsamlingen, overrakte Fanen, ledsaget af en smuk Adresse med alle Givernes Navne til Formanden, Guldsmed Arthur Hassing. Paa Adressens første Side stod:

Hvert Folk og hver Forening
har sin Fane,
Kun Skyttebrødrene har savnet sin.
Men nu begynder vi saa smaat
at ane,
at en vi faar, der bliver rigtig fin.
Hvorfra den kommer? Ja, hvorfra
lik Manden,
hvad der er stort og kønt
paa Livets Vej?
Det var fra Kvinden, ikke nogen
anden.
og denne Gang, vi tror,
de svigter ej
Naar Bogen nu med Eders Navne
fyldes,
vil I af sene Slægter derfor hyldes!
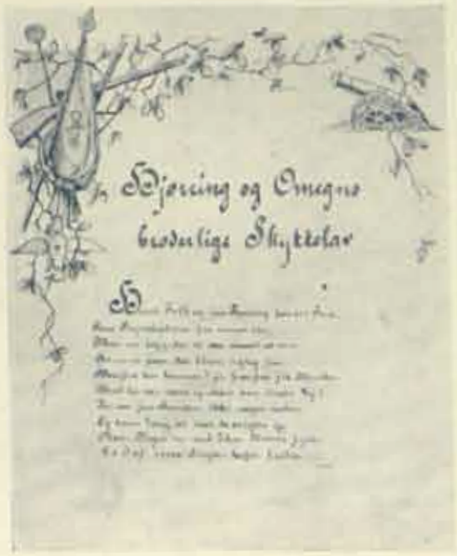
Øverst: Fra Faneindvielsen paa Springvandspladsen. Derunder: Fra en Fugleskydning i Begyndelsen af 20erne.

Verset var skrevet af Overbetjent Torp Petersen og Tegningen, der gengives Side 11, er tegnet af Malermester Svendsen Lund.

De tre traditionelle Søm, for Kongen, Fædrelandet og Flaget, blev slaaet i Fanestangen af Landstingsmand, Fabrikant Sophus Thomsen, Folketingsmand Vanggaard og Toldforvalter Wellejus, der var Formand for Aalborg Skyttelaug. Faneindvielsen paafulgtes af en gratis Frokost paa Hotel „Skandinavien", og senere drog man ud paa Skytteplads, hvor der om Eftermiddagen var stor Folkefest med Dans og Fyrværkeri.

Musikdirektør Monberg Eriksens havde komponeret en Skyttelaugs-March, der var blevet skænket Lauget og som spilledes paa Laugets store Dage.

□ □ □

Gennem Aarene har man holdt Traditionerne ved lige indenfor Lauget, hvor den virkelig gode Broderaand herskede. Selv om Fugleskydningen var den rigtige Fest, saa laa man ikke stille den øvrige Tid af Aaret. Foruden Skiveskydningerne i Sommermaanederne paa Skydebanerne, saa havde man paa andre Tider af Aaret Salonskydninger, hvoraf Fastelavnsskydningen altid har kunnet samle mange Deltagere. Det

Den daværende Bestyrelse med den nye Fane.
Fra venstre ses afd. Klejnsmed Pedersen, Direktør Wibroe, Farver Chr. Ørum, Guldsmed Hassing, Dir. Magnus Madsen, Malerm. A. Andersen og Slagterm. Wulff.

samme var Tilfældet med Vinterens Torskegilder, Andespil og meget andet.

Blandt de Traditioner, der blev holdt i Hævd gennem de mange Aar indtil Tyskerne forhindrede al mulig Virke, skal nævnes den, at man fulgte Fuglekongen og Skyttekongen hjem fra Festen. Og det gik ikke stille af. Men her raadede det uforfalskede gode Humør, der ved slige Lejligheder rigtigt har kunnet udfolde sig.

Skyttelaugene i Hjørring og Frederikshavn besøgte, indtil Krigen satte en Stopper for al Skydning, i mange Aar hinanden for at faa konstateret hvilket Laug, der havde de bedste Skytter. Til disse Skydninger udsatte Restauratør Nielsen, „Casino" en meget smuk Vandrepokal, hvorpaa Skyttehuset var paaloddet i Sølv. Hjørring er i Øjeblikket Indehaver af Pokalen.

Disse Besøg i de respektive Byer fik altid et meget fornøjeligt Forløb. Laugene drog af Sted med deres Faner, og der var altid stor Modtagelse og et meget muntert Samvær efter Skydningerne. Alle Brødre bevarer mange gode Minder fra disse Skydninger, og det er selvfølgelig Meningen, at man vil genoptage Konkurrencerne, saa snart det kan lade sig gøre.

I Forbindelse hermed kan fortælles, at der ved en Skydning i Frederikshavn blev udsat 36 Præmier, og heraf vandt Hjørring de 28 Direktør M. Madsen var da Hjørrings bedste Skytte.

Skyde-Pavillonen.

I mange Aar hed det altid, at man aldrig skulde planlægge en Skovtur eller andre udendørs Forlystelser den Dag, der skulde være Fugleskydning i Hjørring, for man kunde være bombesikker paa, at saa blev det Regnvejr. Det passede ogsaa i mange Aar. Derfor kunde det ofte være en blandet Fornøjelse at deltage ved Fugleskydningerne, naar Regnen silede ned. Selv Teltet, hvori Festmiddagen skulde indtages, var til Tider ikke vandtæt. Engang var alle Tallerknerne fyldt med Regnvand, da man skulde begynde paa Middagen. Det var heller ikke morsomt at være Listefører under saadanne Forhold. Købmand Quist var engang Listefører i et øsende Regnvejr. Han brugte Blækstift, og den smittede af, saa da Quist var færdig, var han violet over hele Hovedet.

Det var derfor ret naturligt, at Laugets Ledelse gik og pønsede paa at bygge en Pavillon i Plantagen. I Vinteren 1914-15 begyndte man at sysle med Planerne, og endnu inden man havde vedtaget at bygge, indsendte man en Ansøgning til Byraadet om at faa Beværterbevilling med Ret til Udskænkning af stærke Drikke.

Denne Ansøgning vakte stort Røre ude i Byen, og Byraadets Møde, da Ansøgningen var paa Dagsordenen, blev meget bevæget. Der blev holdt en Masse Taler baade for og imod, men ved Afstemningen vedtoges det med 8 Stemmer mod 7 at anbefale, at Skyttelauget fik Bevil-

lingen, dog paa den Betingelse, at Festerne fra Christiansgave skulde flyttes til Plantagen, og at man opkøbte 2 Beværterbevillinger.

Denne Vedtagelse fremkaldte en vældig Diskussion i Byens Blade, og navnlig rettede „Vends. Tid." meget skarpt Angreb paa Laugets Bestyrelse.

Den 15. Maj forelaa Amtets Meddelelse om, at Bevillingen var i Orden, og i Henhold til Betingelserne opkøbte man to Bevillinger, hen-

Salen i Skytte-Pavillonen med de smukke Kalkmalerier og Billeder af de mange Fuglekonger.

holdsvis af Restauratør Heidemann og Enkefru Toft. De kostede kun 50 Kr. Stykket. Mere kostede en Bevilling ikke dengang. Dog skulde Fru Toft have den svimlende Sum af 10 Kr. om Aaret, saa længe hun levede.

Arkitekt Vejby Christensen havde allerede i Vinteren 1915 udarbejdet Tegninger og Overslag over Pavillonen, der foruden løst Inventar vilde koste 15.000 Kr. Der blev holdt en Masse Møder indenfor Bestyrelsen, inden man kunde forelægge Byggeplanerne paa en ekstraordinær

Generalforsamling, hvor det blev vedtaget at bygge, men da man nogen Tid senere holdt ordinær Generalforsamling, blev Forslaget forkastet. Saa var man lige vidt. Bestyrelsen gav dog ikke op, men tog fat paa at skaffe Penge til Byggeriet. Der blev tegnet Aktier, og man fik i 1918 Direktør Ervø, der ejede en hel Masse Byggegrunde ved Tornby Strand, til at skænke Lauget en Grund ved Stranden, og den blev bortloddet, hvilket gav et Overskud paa 1379 Kr. Senere bortloddede man en Fordvogn, hvor man tjente 1000 Kr. Man fik efterhaanden saa mange Penge, at man i 1921 kunde begynde at bygge. Samtidig købte man 3 Tdr. Land, der blev beplantet, og her var Plantør Jensen Lauget en god Mand. Man fik Vejen til Anlægget gjort i Stand og indlagt elektrisk Lys m. m.

Et af de smukke Kalkmalerier i Pavillonen.

Man glemte Rejsegildet.

En skønne Dag, da man havde faaet Taget rejst, kom der en Mand farende op til Formanden, Hassing, og fortalte, at en Mand havde hængt sig nede i Pavillonen. Hassing for derud, og det viste sig, at det var en udstoppet Tøjdukke, der var blevet hængt derop. Det var Haandværkernes Henstilling til Bestyrelsen om, at man havde glemt, at der skulde være Rejsegilde. Hassing fik i en Fart sendt Bud efter store Fade Smørrebrød og hvad dertil hørte. Samtidig kom Monberg Eriksens Orkester, der næsten ustandselig spillede „Mallebrok er død i Krigen". Der blev et ret fornøjeligt Rejsegilde ud af det. Kun Kassereren, Malermester Andersen, var meget bedrøvet over, at Bestyrelsen kunde glemme, at der skulde være Rejsegilde.

Udsmykningen af Salen i Pavillonen blev bekostet af Direktør Wibroe, og Malermester Carl Jensen udførte de smukke og karakteristiske Tegninger med Fauner og andre Skabninger. Ligeledes bekostede Direktør Wibroe ogsaa Opførelsen af Stenmuren bag Pavillonen, der forhindrer, at Jorden skrider ned. Endvidere Kælderen under Pavillonen, hvor Øllet skulde opbevares, kan Lauget takke Direktør Wibroe for.

Indvielsen fandt Sted den 13. August 1922 ved en pompøs Fest, og der blev bl. a. sunget en Sang, hvori det i 1. Vers hedder:

Saa har vort eget Hus vi bygt,
hvad længe vi har savnet,
og under eget Tag vi trygt
omsider nu er havnet
For Vindens Sus og Solens Brand
vi naaed' Læ og Skygge.
Saa hver Skyttebroder kan
ved eget Bord sig hygge.

I Aarene, der er gaaet siden da, har Brødrene hygget sig derude ved de trationelle Skydninger, og Salen med de kaade Fauner har været Vidne til mangt et muntert Samvær. De gamle Kanoner drønede, hver Gang, der blev udbragt en Skaal, naar en særlig prominent Broder blev hyldet, og mens nogle Brødre skød, hvad enten det nu var til Skive eller mod Fuglen, sad andre og fik sig en Lhombre eller „Ligeud", indtil det blev deres Tur til at skyde.

Den største Ære, der kan times Brødrene, er at faa sit Billede hængt op i den lange Kongerække, der langs Væggen fortæller, hvem der har haft Æren af at være Fuglekonge gennem de mange Aar.

Da man var ved Kragø Strand for at udstykke Grunden, som Dir. Erve havde skænket.

Men saa kom Tyskerne.

Besættelsestiden har været en Kæde af Modgang og Besværligheder for Laugets Bestyrelse og for Brødrene. Man maatte til Slut aflevere Geværerne, og det var det rene Bedrøvelighed. Men Tyskerne var ogsaa slemme ved Pavillonen. De huserede stygt derude. Kong Christians Billede rev de ned, de slog meget i Stykker, stjal Billederne fra Kongerækken, (saaledes mangler Billederne af Statsrevisor Vanggaard og og Restauratør Valdemar Jensen) og de rendte ogsaa med de to gamle Kanoner, som Lauget, da man lavede Vrøvl, fik tilbage, og saa var de oven i Købet blevet malet over med Sølvbronce. Endvidere er Billederne af Laugets Æresmedlemmer, Sagfører Thingsig, Plantør Jensen, Købmand Quist og Slagtermester Wulff ogsaa borte. Desuden forsvandt Døre, Gardiner, Værtens Porcelæn og andet Husgeraad. Det værste Tyskerne lavede, var dog, at de skød gennem Skodderne ind paa Kalkmalerierne, der blev meget medtaget.

Nu er disse Vandaler borte, og Skyttebrødrene er atter Herre i deres eget Hus.

Guldsmed Arthur Hassing

Lauget's Formand gennem 31 Aar fortæller

Der er selvfølgelig meget af fortælle, naar man har siddet i Bestyrelsen i saa mange Aar, men vi kan selvfølgelig ikke faa det hele med selv om man gerne vilde.

Da jeg blev Formand i 1914, satte Bestyrelsen sig to Maal, det ene var, at vi skulde have en Fane og det andet, at vi skulde have vor egen Pavillon. Det lykkedes ogsaa. Fanen fik vi af vore Damer for 25 Aar siden, og Pavillonen blev ogsaa til Virkelighed. Det var et stort Arbejde, inden vi naaede saa vidt, men Bestyrelsen holdt sammen, vi agiterede, og skrabte Penge sammen, og selv om det var et Slid, saa var det ogsaa til Tider meget fornøjeligt.

Som bekendt fik vi foræret en Byggegrund af Direktør Ervø, og da vi spurgte ham om, hvor Grunden skulde ligge, inviterede han os ud til Tornby, saa vi selv kunde bestemme Pladsen. Vi kørte derud i Char-a-banc, og da vi naaede derud, havde Ervø stablet et større Gæstebud paa Benene. Der var hele Kasser af røde Hummere og saavel Øl m. m. skortede det ikke paa. Vi fik selv Lov til at udpege Grunden, der blev afgrænset med Stænger med Vimpler, der forkyndte, at her laa Skyttelaugets Byggegrund. Vi endte alle i Hirtshals Kro, hvor vi fik koghede Romtoddyer. Det blev en glad Hjemfart i Char-a-banc'en. Der var en Sang, som Peter Jensen gerne vilde have, vi skulde synge, men han kunde ikke komme i Tanker om, hvad den hed, før han pludselig sagde: Herregud, det er den med Halmen paa Gaden. Og saa sang vi „I Natten klam og kold", saa det rungede, da Vognen rullede nd i det sovende Hjørring. Byggegrunden blev som bekendt bortloddet, og den blev vundet af Købmand Mørup, som tilmed fik Sommerhuset bygget, da Tømmerhandler Møller Lee gav Træet gratis.

Pudsigt var det dengang, vi havde bortloddet en Bil, der blev vundet af en Lærer paa Landet. Han kom selvfølgelig en Dag for at hente Køretøjet. Udvalget, hvis Formand var Direktør Lüdemann, stod for at modtage ham. Man havde saa smaat ventet, at den lykkelige Vinder af Bilen, som kun havde kostet ham en Krone, vilde give en Frokost, eller i det mindste en Forfriskning.

Da Læreren havde faaet Bilen udlevetet, spurgte han, om han kunde købe en Bajer hos en Købmand, for han havde taget noget Lommemad med. Der er vel Benzin paa Vognen, tilføjede han. Og saa sagde han Farvel og Tak og rullede af med Gevinsten. Der stod Udvalget og kikkede langt efter ham og Forfriskningen.

Jeg kan ogsaa huske engang, da Slagtermester Wulff, som ingen kunde hamle op med, hvad Skydning angaar, mødte sin Overmand. Wulff er den eneste i Lauget, der har faaet Guldmedalje for fin Skydning, men han har ogsaa været Skyttekonge 6 Gange. Saa skete det engang ved en Efteraarsskydning, at Wulff som sædvanlig havde skudt bedst af hele Flokken, og da Klokken nærmede sig 5, hvor Skydningen skulde slutte, var Wulf og alle vi andre klar over, at han som sædvanlig var Nr. 1. Lige et Par Minutter før 5, kom imidlertid Gaardbestyrer Dam fra Reholt. Han smed sin Cykel i Græsset og gav sig til at skyde med det Resultat, at han skød 1 Point mere end Wulff. Og vor brave Ven, Wulff maatte saaledes for første Gang i lange Tider nøjes med at blive Nr. 2!

Naar jeg ser tilbage paa de mange Aar, der er gaaet, saa vil jeg sige, at vi foruden alt det fornøjelige ogsaa bevarer Mindet om mange prægtige Mennesker, der har forstaaet at værne om den rette Broderskabens Aand, der maa og skal herske mellem et Skyttelaugs Medlemmer. Naar vi er samlet til vore Skydninger eller andre Fester, er vi alle lige uden nogen som helst Standsforskel. Det binder os Skyttebrødre sammen, og det er mit Haab, at de gode gamle Traditioner, der har hersket indenfor Hjørring broderlige Skyttelaug maa blive holdt i Hævd i Aarene, der kommer.

Arthur Hassing.

Den øvrige Bestyrelse.

Dir. Magnus Madsen, Næstformand

Malerm. A. Andersen, Kasserer.

Rarmester M. J. Laursen

Brandkass. Fr. Nørum, Sekretær

Brolægger E. Sørensen

Direktør A. P. Rode

Saa gik de 50 Aar -!

★

Sagfører K. P. THINGSIG, der for 50 Aar siden blev Skyttelaugets første Formand, har skrevet nedenstaaende til Jubilæumsskriftet.

Det er en Selvfølge, at jeg gerne vil give et lille Bidrag til „Hjørring og Omegns broderlige Skyttelaug"s Jubilæumsskrift ved 50 Aars Dagen. Det var kun i faa Aar, jeg havde Lejlighed til at spille en medvirkendd Rolle, men det var til Geneæld en saare vigtig Tid.

Vi maatte den Gang starte paa fuldstændig bar Bund, og kun Interessen for at kunne skaffe Skydning indført i Byen igen, førte os sammen. Men Vedligeholdelsen af denne Interesse parredes hurtigt med den Kammeratskabets Aand, som straks fik et solidt Grundlag at bygge videre paa.

Vi kan jo godt sige, at der i en By som Hjørring nødvendigvis maa eksistere Forhold, der gør, at Borgerne uvilkaarlig kommer til at dele sig i Klasser, Kredse og Lag, som i det daglige Liv har saa lidt — vel ofte for lidt med hinanden at gøre. Her har en Samling som Skyttelauget ligesom andre Sportssammenslutninger en velsignet Virkning. Jeg erindrer nok fra Stiftelsen, da vi paa gammel Vis holdt Fugleskydning i 2 Dage, den „Modstandsbevægelse", som karakteriserede os som Folk, der ikke kunde nøjes med at „feste" een Dag ad Gangen, og som oven i Købet fik Held til helt at afskære os Pladsen til vore Skydninger.

Men „Aanden" i Lauget kunde de ikke tage fra os, og Bestyrelsen kom forholdsvis let over at skaffe den fortrinlige Skydeplads vi nu har, og tilmed at beplante den, for Kammeratskabet var da saa godt, at det

gik let med at løfte i Flok, og bringe det nødvendige pekuniære Offer.

Siden da har jeg jo været nødsaget til at følge Laugets Færd paa Afstand, men har dog adskillige Gange kunnet deltage i Kongefugleskydningsfesterne — hvad jeg ogsaa i dette Jubilæumsaar haaber at kunne — og det har stadig glædet mig at konstatere, at Aanden fra Stiftelsestiden stadig er raadende og nok skal holde.

Selv om Lauget nu har haft sin Prøvelse igen, og man i hele 5 Aar har taget Skydebanerne og Bøsserne fra det, saa vil „Besættelsen„ her sikkert ikke have voldt varigt Mèn, og jeg vil haabe, Lauget med den kommende Fugleskydning vil indlede en ny Ære og se den hele By være glad ved at kunne tælle det blandt sine Foreninger.

Og Skyttelauget har da det Plus, at det foruden sine egne fortrinlige Skydebaner kan afse Plads til Byens Borgere i et af de senere Aars smukke Lystanlæg.

København i Juni 1945.

K. P. Thingsig.

Jeg har mange gode Minder - !

Statsrevisor J. S. Vanggaard, der har været Medlem af Lauget i ca. 40 Aar og er et af Laugets ældste Medlemmer, skriver til Jubilæumsskriftet:

Som man kommer op i Aarene, bliver man let den ældste i Lauget, og jeg er muligvis en af de ældste af Skyttelaugets Medlemmer, vor mangeaarige Kasserer, Malermester Anders Andersen er vel den ældste. Medlem har jeg i al Fald været henved 40 Aar, og det er vel i den Anledning, Bestyrelsen har bedt mig om en Udtalelse til Jubilæumsskriftet.

Fra de gamle Dage husker jeg særlig to Medlemmer, Veteranen fra 1964, Smedemester Mathiesen og Apoteker Nielsen, den tidligere Formand. Fra de mange Aar har jeg Minder, og jeg har kun gode Minder. Jeg har altid syntes, det var en god gammel Skik, at Borgere og Landboere tog sig en Fridag med uskyldigt Samvær, opretholdende ældgamle Traditioner, lod de daglige Bekymringer hvile og samledes i Glæde og Fest med hinanden og øvede sig i Skydefærdighed, saaledes har Traditionen været. Saa er der det gode ved „Hjørring broderlige Skyttelaug", at det aldrig er blevet nogen klassepræget Klikeforsamling, men har kunnet samle Folk af alle Samfundsklasser — Lauget har dog ogsaa nydt en sjælden Popularitet. — Meget kommer i saa Henseende an paa en enkelt Mand, og vi har haft den Lykke i ikke mindre end 30 Aar at have haft højtelskede energiske og enestaaende Guldsmed Hassing til vor Formand.

Skyttelaugets Fester har da ogsaa aarligt samlet et meget stort Publikum og derved bevidnet sin Popularitet.

Af Minder, der angaar mig personlig, vil jeg først nævne Faneindvielsen, 4. Juli 1920 paa Springvandspladsen i Hjørring, hvor jeg husker

at jeg tilligemed Sofus Thomsen og Toldforvalter Wellejus, Aalborg, havde den Ære at slaa et Søm i Fanen Højtideligheden havde samlet et stort Publikum.

Endvidere mindes jeg med særlig Glæde, da jeg blev Skyttekonge — dette er dog noget, der opnaaes ved egen Skydefærdighed. Vist nok imod Traditionen lod Guldsmed Hassing mig følge hjem ved Musikken. Hjemme var der forberedt Modtagelse med Vin og Cigarer til Bestyrelsen og Musikkorpset, men da jeg havde den Glæde, at en meget stor Forsamling, jeg tror over 3000, fulgte mig hjem og udbragte Leveraab etc., maatte jeg desværre opgive Husets Gæstfrihed, da min Kælder ikke vilde have slaaet til.

Dagen efter fik jeg Besøg af General With med sin Stab, hvor iblandt var Prins Harald. Spøgefuldt udtalte jeg, at nok havde jeg Besøg af en Prins, men selv var jeg blevet Konge

Senere har jeg haft den Ære at være blevet Fuglekonge.

Til 50 Aars Jubilæet for Selskabets Nystiftelse sender jeg ved dette Bidrag min hjerteligste Lykønskning med Haabet om, at Selskabet livskraftigt maa fortsætte og opretholde de gode gamle Traditioner.

Under Danmarks Besættelse har Selskabet naturligt maattet føre en mere stille Tilværelse. Nu efter vor genvundne Frihed kan vi Gud ske Lov atter trække Vejret frit, og jeg haaber derfor at Stilheden vil afløses af den gode gamle Festivitas.

J. S. Vanggaard.

Laugets Formænd.

I de 50 Aar har følgende været Formand: Sagfører K. P. Thingsig, Apoteker N. Th. Nielsen, Redaktør E. Lønskov, Købmand Jens Nielsen, Murermester Chr. Thomsen og Guldsmed Arthur Hassing.

Det ældste Medlem

er Plantør Jensen, der har været Medlem i 47 Aar. Endvidere har Tømrer Jesper Nielsen og Slagtermester Wulff begge været Medlemmer i over 40 Aar.

Geværfonden.

Jern-Madsen skyder.

Direktør Magnus Madsen, der har været Medlem af Bestyrelsen i 22 Aar, har altid omfattet Laugets Geværer med stor Interesse.

For adskillige Aar siden begyndte han at sysle med Planerne om at oprette en Fond, hvis Midler skulde anvendes til Fornyelse og Vedligeholdelse af Laugets Geværer, og i 1935 lykkedes det at oprette Geværfonden.

Byens Guldsmede indbetaler hvert Aar 5 Procent af det Beløb, der er anvendt til Indkøb af Præmier, og ved Geværfondets Oprettelse blev det besluttet, at dette Beløb skulde tilflyde Fonden. I Løbet af de 10 Aar, der er gaaet, siden Fondens Oprettelse, er der indbetalt ca. 1500 Kroner.

Geværerne er blevet plejet med megen Omhu og afd. Klejnsmed Pedersen, der ogsaa var Bøssemager, var meget omsorgsfuld med Behandlingen af Geværerne.

Da Krigen brød ud, ejede Lauget 21 Geværer af forskellige Typer, Remington, Model 1889 og 1928 samt en Del Salonrifler. Men desværre maatte man aflevere hele Beholdningen, og det er vistnok ganske udelukket, at man ser de kære Skydere igen.

Heldigvis har man nu Fonden at ty til, naar man atter skal ud paa Skydebanerne.

SKYTTELAUGETS *Kongerække*

GENNEM 50 AAR

1895: Snedkermester A. C. Mathiasen.
1896: Stentrykker Joh. Christensen.
1897: Købmand N. P. Bøjer, Hirtshals.
1898: Gaardejer F. F. Michelsen, Højvælde.
1899: Snedkermester Chr. Jacobsen.
1900: Gartner Eske Andersen.
1901: Distriktslæge Jacobsen.
1902: Maskinhandler H. P. Hansen.
1903: Fabrikant P. D. Bech.
1904: Ekspeditør H. P. Hansen.
1905: Gaardejer Chr. Sørensen, Holtegaard.
1906: Maskinhandler Marius Jensen.
1907: Købmand J. Kjølby, Sindal.
1908: Malermester Chr. Jørgensen.
1909: Smedemester Chr. Jensen.
1910: Direktør J. A. Møllmann.
1911: Købmand Chr. Lauritsen.
1912: Fabrikant Otto Thomsens Enke.
1913: Conditor G. Bülov.
1914: Slagtermester Ths. Heitmann.
1915: Købmand Chr. Jørgensen.
1916: Redaktør H. Chr. Vølund.
1917: Proprietær K. Kristiansen, Sejlstrupgaard.
1918: Købmand Carl Jacobsen, Nørre Sundby.
1919: Grosserer Chr. H. Nielsen.
1920: Hotelejer N. C Nielsen.
1921: Drejermester Th. Thomsen.

1922: Boghandler Martin A. Christiansen.
1923: Bødkermester N. Dahl, Sindal.
1924: Snedkermester Johs. Mortensen.
1925: Restauratør Chr. Christensen.
1926: Barbermester K. V. Christensen.
1927: Restauratør Hans Nissen.
1928: Bagermester Verner Nielsen.
1929: Proprietær Bisgaard, Ulstrup.
1930: Urmager Chr. Jensen.
1931: Bogtrykker Oluf Jørgensen.
1932: Hotelejer Svendsen, Løkken.
1933: Direktør Lüdemann.
1934: Musikdirektør Monberg Eriksen.
1935: Malermester Th. Jacobsen.
1936: Repræsentant Knud Ishøj.
1937: Konsul Aksel Nielsen.
1938: Cykelhandler Carl Eriksen.
1939: Restauratør Vald. Jensen.
1940: Ingen Fugleskydning.
1941: „ „
1942: Folketingsmand Vanggaard.
1943: Optiker Frode Sams.
1944: Ingen Fugleskydning.

Nogle SMAAPLUK
fra Aarene, der svandt.

Blader man i Laugets Forhandlingsprotokoller, finder man ikke saa faa Telegrammer fra Kongen, der takker for Hilsner, der, naar der havde været en særlig Mindedag for Kongehuset, var sendt af Skyttebrødrene. Den første Hilsen, der blev sendt, var til Kongeparrets Bryllup i 1898.

Da Lauget skulde fejre sit 25 Aars Jubilæum, havde man indbudt Kongen til at deltage i Festen, men Kabinetssekretariatet sendte følgende Skrivelse:

»I Anledning af en til Kabinetssekretariatet skel Henvendelse angaaende Muligheden af at Hans Majestæt Kongen vilde komme til Stede ved Hjørring broderlige Skyttelaugs 25 Aars Jubilæum den 4. Juli d.A. skulde Kabinetssekretariatet efter allerhøjeste Befaling meddelte, at Hans Majestæt Kongen med værdig Paaskønnelse af de loyale Følelser, som har ligget til Grund for denne Henvendelse, beklager ikke at se sig i Stand til at komme til stede ved denne Fest.

A. Krieger."

I Anledning af Kongens 25 Aars Regeringsjubilæum i 1937 sendte Skyttelauget en meget smuk Gave bestaaende af et Sølvfad over til Majestæten, der takkede hjerteligst for Gaven.

□ □ □

Da man skulde have Penge ind til Skytte-Pavillonen, blev der som omtalt andet Sted bortloddet en Bil. Direktør Lüdemann var dengang Medlem af Bestyrelsen, og formedels, at han var den eneste af Bestyrelsen, der kunde køre en Bil, turede han Amtet rundt med Bilen, der var fyldt med nogle af de kønneste Piger, der fandtes i Hjørring. De var i hvide Kjoler med røde Skærf, og de solgte Bunker af Lodsedler.

De blev vel modtaget overalt undtagen i Brønderslev, hvor der var Dyrskue. Der blev de smidt ud! Det kunde jo hænde, at Lüdemann ikke havde Tid til at rulle ud med Bilen, men saa kom alle de unge Damer ned til ham og rullede lidt med Øjnene, saa kunde Lüdemann ikke modstaa dem, og saa kørte de.

□ □ □

Sommerudflugterne til Tolne fik i Begyndelsen en meget stor Tilslutning. Der kunde være over et Par Hundrede Deltagere med Koner og Børn. Det var fornøjelige Ture, hvor man havde meget Skæmt for.

Man skød bl. a. efter en „Sommerfugl", og der blev taade en Sommerfuglekonge og en Sommerfugledronning. Men efterhaanden svandt Interessen ind, og det tyndede ud i Deltagernes Rækker. En Gang var det næsten udelukkende Børn, der drog derud med Hassing, og da en

Skyttebrødre som Musikanter i Tolne. Fra venstre til højre: Instrumentmager Grønbech, Købm. Dohl, Snedkermester Dohl

Mand i Tolne kom hen til Hassing og spurgte ham om, hvad det var for en Søndagsskole, der var paa Udflugt, saa holdt ogsaa Hassing op.

I det sidste Krigsaar blev Udflugterne til Tolne atter genoptaget i Stedet for Fugleskydningen, og da var der atter en overvældende Tilslutning.

□ □ □

Somme Tider gik det meget højtideligt til. Engang, da Konsul Aksel Nielsen var Fuglekonge, indkaldte Bestyrelsen til en Frokost, og det skete paa følgende Maade:

Vi, Aksel, af Skyttebrødrenes Naade og særdeles Dygtighed Konge til Hjørring og Omegns broderlige Skyttelaug befaler herved allernaadigst os elskelige Statsminister for vort Samtunds Regering, Arthur Hassing, at indkalde vore tro og underdanige Undersaatters kaarne Regerings Medlemmer til Frokost i Snapstinget paa vor Residens, som henlægges til vort Slot „du Nord" i vor Residensstad Hjørring, Søndagen den 3. Juli Anno Domini 1938 Kl. 11 Formiddag.

Givet paa vor kgl. Residens, Børsen, den 30. Juni 1938.

AKSEL R. /Arthur Hassing.

I Henhold til kgl. aabent Brev af 30. Juni d. A. skal jeg efter Hans Majestæts Befaling indkalde Regeringens Medlemmer til Frokost paa „du Nord" Søndagen den 3. Juli d. A. Kl. 11. Paaklædning: Jakke og højt Humør. Hvorefter alle Vedkommende sig høver at rette.

Statsministeriet, den 30. Juni 1938.

ARTHUR HASSING

Dette Billede er taget under en Skydning, hvor der er en lille Øl-pause. Det er Direktør Wibroe og Bogholder Sørensen, der sammen med Prokurist Johannessen, som sidder paa en Kasse „Vendia" slukker Tørsten.

□ □ □

Man har nogle Gange slaaet til Lyd for, at der skulde indlægges Telefon ude i Skytte-Pavillonen, men hver Gang, Forslaget kom til Afstemning, blev det nedstemt med overvældende Majoritet, idet det som Regel kun var Pavillonens Vært, der stemte for det.

Brødrene vilde absolut ikke forstyrres, naar de var til Skydning!

□ □ □

En Sommer arrangerede man sammen med Brevdueforeningen en Kapflyvning, hvor der ogsaa var Totalisator. Man havde selvfølgelig indsendt Ansøgning om Tilladelse til at faa Totalisator til Myndighederne, og Tilladelsen kom ogsaa, men først godt et Aar efter, at Kapflyvningen var overstaaet. □ □ □

Naar der skete noget særligt under Festerne, som skulde rigtig markeres, blev en af de gamle Salutkanoner fyret af, og en af Laugets gamle

trofaste „Embedsmænd", Rebslager Hansen, der var Markør, havde ogsaa den Bestilling at sørge for, at Kanonen futtede af lige paa Minuttet.

Engang, da han havde tændt Lunten, vilde Kanonen ikke „gaa af", hvorfor Hansen kiggede ned i den for at se, hvor Skuddet blev af. I samme Øjeblik futtede det hele ud i Hovedet paa ham, saa han blev sort i Ansom en Neger. Det varede længe, inden Hansen blev nogenlunde ren igen!

□ □ □

Købmand Quist var, da han sad i Bestyrelsen, ofte forhindret i at deltage i Bestyrelsesmøderne, som der paa den Tid, det var i 1916, blev holdt ikke saa faa af. En Dag da Mødet blev afholdt i Svanelunden, var han heller ikke mødt, hvorfor den øvrige Bestyrelse idømte ham en Bøde, bestaaende af noget rigtigt dyrt, nemlig Kaffe med ægte Dom og fineste Cognac til alle 6 Bestyrelsesmedlemmer. Det beløb sig til ialt 4 Kr. Quist vilde imidlertid ikke betale for disse Udskejelser, hvorfor Formanden lod Regningen indramme og tog Hammer og Søm med, og slog Regningen op paa Quists Kontor paa „Børsen", og Regningen hænger den Dag i Dag hjemme hos Quist i Kongensgade.

□ □ □

Glarmester Sofus Thomsen er i over 20 Aar trofast mødt op til alle Skydningerne, uden at han i mange Aar fyrede et Skud af. Saa skete det engang, at han pludselig fik Lyst til at prøve, og til stor Forbløffelse baade for sig selv og for alle Brødrene blev der markeret et Pletskud.

Af lutter Begejstring for det fine Resultat, gav Thomsen en Omgang Øl til hele Forsamlingen. Men et Øjeblik senere, viste det sig, at man havde kigget paa den forkerte Skive. Det var en anden, der havde skudt Plet, mens Thomsens var en Forbier. Siden da har Thomsen ikke skudt.

□ □ □

Under Besættelsen kunde man jo ikke skyde, men dette forhindrede ikke Skyttebrødrene at mødes. I 1941 blev der til en Sammenkomst i „Casino" udsendt saalydende en Indbydelse:

„Som Holger Danske under Kronborg vaager over Danmark, vaager Bestyrelsen over sine Medlemmers Ve og Vel. Praktiske Skydeøvelser er desværre forbudt, men vi kan og vil fortsætte med Teorien.

Mandag den 20. Januar afholdes teoretisk Skydning i Forbindelse med kogt Torsk m. m. Med Landets bedste Bryggeri har vi, Bestyrelse, Vært og Medlemmer, faaet et Arrangement, der vil glæde og overraske."

Som man ser, Humøret havde man trods Modgangen ikke mistet.

Efter en vellykket Fugleskydning havnede en Del Skyttebrødre paa Hotel „Skandinavien", deriblandt Smedemester J. L. Jensen, Frederikshavnsvej, og Smeden kaldte paa Tjeneren.

— Hr. Jensen ønsker en Genstand, spurgte Tjeneren.

— Een! Nej vi skal have mange! svarede Smeden.

□ □ □

En pudsig Skik, der sikkert kun foregaar i Hjørring, er den, at man hver Gang, der er blevet raabt Hurra, tramper tre Gange i Gulvet, saa at mange ofte maa hale op i Sokkeholderne!

□ □ □

Naar man før Krigen fulgte Fuglekongen hjem, hvilket altid foregik hen paa de smaa Timer, vækkedes hele Byen.

En Turist, der en saadan Nat boede paa Hotel „Skandinavien" fløj forfærdet op, da han hørte Larmen fra Gaden. Han troede, at der var udbrudt Revolution. Da han stak Hovedet ud af Vinduet, fik han sig et drønende Hurra og senere skrev han i et Hovedstadsblad om de Hjørring-Skyttebrødres gode Humør.

□ □ □

Før man om Morgenen startede til Fugleskydningen paa en af Laugets runde Dage, mødte Orkestret og Fanebærerne oppe hos Formanden, der blev hyldet med Skyttemarchen. En Fotograf snuppede dette Billede i Formandens Have ved en saadan Lejlighed.